

TARYBINIS Rokiškis

LKP(b) Rokiškio Apkomo ir Apskr. Vyk. Komiteto Organas
Nr. 135 (299) | 1946 m. gruodžio 12 d. | Kaina 20 kp.

Kiekvienas komjaunuolis turi būti rinkiminėje kampanijoje agitatorium

Mūsų respublika — rinkimų LTSR Aukščiausiąją Tarybą išvairėse.

Didelį vaidmenį rinkimuose turi suvaldinti komjaunimas, kaip stambiausia visuomeninė jaunimo organizacija. Komjaunimas turėtų turėti omenyje, kad dalyvavimas rinkimuose — rimtas politinis egzaminas komjaunimo organizacijoms. Reikia taip organizuoti masinį politinį darbą, kad visas jaunimas aktyviai dalyvautų pasiruošime rinkimams, kad visi jaunieji rinkėjai dalyvautų balsavime, kad visi jie atiduotų savo balsus už geriausius liaudies sūnus ir dukras, atsidačiusius Lenino Stalino reikalui.

Svarbiausia pasiruošimo rinkimams eigoje yra tai, kad komjaunimo organizacijos neatsiraktų nuo jaunimo, kad komjaunuoliai neulat stiprintų sąsias su visu jaunimu, būtų jaunimo priešakyje. Reikia padėti jauniems rinkėjams giliai bei nuodugniau suprasti ir įsivaizduoti jų dalyvavimo rinkimuose didžiulę reikšmę.

Reikia išsiskirti rinkėjams, kad bolševikų partija, tarybinė valdžia priima visas priemones, kad greičiau būtų atkurta liaudies ūkis ir atstatyti darbe ypatingai svarbu sušindinti rinkėjus su TSRS LTSR konstitucijomis, mąstybinis demokratijos principais, būtina tokią demaskuoti lietuvizką volkiską nacionalistų ideologiją, pasmerkti prieš mūsų tėvynę nukreiptą veikimą.

Visame savo agitaciniame propagandiniame darbe komjaunimo organizacijos turi padėti partinėms organizacijoms vykinti rinkimų ir LTSR Aukščiausiąją Tarybą geriausių Lenino — Stalino reikalui davusių žmonių. Agitatoriai — propagandinis darbas užtikrinti masų įtaką jaunimui. Mūsų agitatoriai propagandistai turi prarasti ne tik su atskromis nimo grupėmis, bet su kiekvienu jaunu rinkėju.

Agitacinio — propagandinio darbo sėkmė priklauso nuo jo lūpimo ir kokybės. Mūsų agitatoriai, mūsų aktyvas pri- vis labiau ir labiau iš- jo kreiptis į Lenino, Stalino-riuo-veikalus idėjiniai apsar- tojus ti tam, kad gerai galėtų antuotis dabartinėje viduji- o bei tarptautinėje politinė-

je psdetyje, nuosekliai atsakyti į rinkėjų pateiktus klausimus. Mūsų aktyvas privalo išmokyti pagrindinius dokumentus, liečiančius pasiruošimą rinkimams ir jų pravedimą. Juo aukštesnis bus agitatoriaus teorinio pasiruošimo lygis, juo paprasčiau ir nuosekliau jis sugebės išsiskirti pačius su- dėtinausius klausimus.

Sablonas, trefaretas — agitacinio — propagandinio darbo prielabai. Kiekvienam pasikalbėjimui, ryšium su rinkimais, mūsų tikrovė, istorija, liaudies kova už komunizmą duoda propagandistui, agitatoriui turtingą, įtikinamą medžiagą. Jų pareiga — išbudinti pačius geriausius žmogaus jausmus, kelti jo paties sąmoningumą, padėti jam giliai ir nuosekliau įsisąmoninti savo vaidmenį klausimų, stovinčių prieš liaudies ūkį, išsprendime. Kiekviena Rokiškio apskrities rinkiminė komjaunimo organizacija turi kuo aktyviausiai dalyvauti rinkiminės kampanijos pasiruošimo darbuose. Yra būtina aktyviai, energingai prisidėti prie rinkiminio būstinių papuošimo ūkiais, tarybinių liaudies vadų portretais ir t. t. Atitinkamai turi būti papuošti ir raundonieji kaimeliai, bibliotekos, klubai skaityklos ir pan., o ypač tos patalpos, kuriose vyks balsavimas. Jau dabar komjaunuoliai turi rengti susitikimo vakarus su rinkėjais, šia proga pravedant rinkiminio nuostatų nagrinėjimą, ruošti parodėles, vaizduojančias penkmečio statybos darbus ir būsimus atsietus laimejimus; taip pat tokiomis progomis reikėtų surengti pramogėlių su meninėmis dalimis, kas užtikrintų didesnę rinkėjų sąmbūrį. Ypačingai komjaunuoliai turi palaikyti glaudžius ryšius su nesąjungintu jaunimu, pasakoti jam apie mūsų tėvynę, bolševikų partijos atliktus ūginius ir atsietus laimejimus, populiarizuoti penkmečio piano eigoje atsietus ir būsimus atliktus darbus, nekalbant jau apie pačių rinkiminio nuostatų nagrinėjimo pravedimą.

Bendrai, mūsų apskrityje pirmųjų komjaunimo organizacijų vadovai turi dėti visas pastangas, kad kiekvienas komjaunuolis taptų geru, pilnai apsarvavusiu reikiamomis žiniomis, agitatoriumi, nes to reikalauja dabartinis momentas, sparčiai artėjant rinkimų ir LTSR Aukščiausiąją Tarybą dieni.

Kandidatų | Centrine rinkimine komisija rinkimams | Lietuvos TSR Aukščiausiąja Taryba siūlymas

Mokslų Akademijos darbuotojai siūlo drg. J. Matulio kandidatūrą

Zinomas respublikos mokslininkas, TSRS Mokslų Akademijos narys — korespondentas, LTSR Mokslų Akademijos Prezidentas prof. J. Matulis pasiūlytas kandidatų | Centrinę rin-

kiminę komisiją rinkimams | LTSR Aukščiausiąja Tarybą. Drg. J. Matulio kandidatūra buvo pasiūlyta LTSR Mokslų Akademijos darbuotojų bendratis susirinkime.

DRG. KARECKAS PASIŪLYTAS KANDIDATU | CENTRINE RINKIMINE KOMISIJA

Daugiau kaip 500 Vilniaus „Elektrito“ gamyklos darbininkų, inžinierinių — techninių darbuotojų ir tarnautojų susirinko pasiūlyti kandidatę | Centrinę rinkiminę komisiją.

Zodį gauna gamyklos sunarstymo cecho stachanovininkas drg. Labutinas.

— Mums, — sako jis, — demokratiškiausias tarybinis rinkimų įstatymas suteikia teisę išrinkti kandidatę | Centrinę rinkiminę komisiją. Aš siūlau kandidatę Vilniaus miesto vykdomojo komiteto pirmiankę, TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatą drg. Petrą Karecką.

Draugas Petras Kareckas — ištikimas lietuvių tautos sūnus, be galo atsidačius Lenino — Stalino partijos reikalui, nuo pat vaikystės patyrė visus kapitalistinės eksploatacijos vargus ir pasityčiojimą. Tarybų valdžia atidarė drg. Kareckui kelią į gyvenimą. Dirbdamas atsakingose pareigose, drg. Kareckas pasirodė sumaniu ir energingu organizatoriumi, skirdamas visas jėgas Tarybų Lietuvos sostinės atstatymui ir jos tolesniam suklestėjimui.

Su dideliu pakilimu buvo priimtas nutarimas pasiūlyti kandidatę | Centrinę rinkiminę komisiją drg. Petrą Karecką.

LIETUVOS LENINO KOMUNISTINĖS JAUNIMO SAJUNGOS KANDIDATAS — DRG. RAGUOTIS

Vakar įvykusiam Lietuvos LKJS Centro Komiteto posėdyje buvo nutarta pasiūlyti | Centrinę rinkiminę komisiją LLKJS CK sekretoriaus drg. Raguotio Antano kandidatūrą.

Vilniaus tabako fabriko kolektyvas siūlo drg. Butkevičlūtės kandidatūrą

Su dideliu pakilimu prėjo susirinkimas Vilniaus tabako fabriko, siūlant kandidatus | Centrinę rinkiminę komisiją. Darbininkai, inžinieriai, technikai ir tarnautojai vienbalsiai nutarė pasiūlyti juostelių cecho virtininkės drg. Bronislavos

Butkevičlūtės kandidatūrą. Drg. Butkevičlūtė, anksčiau buvusi eilinė darbininke, pasiūlymą stachanoviniu darbu ir tapo paskirta aukštesniam pareigom. Vadovaudama cechui ji likvidavo gamybinį atsilikimą ir išvedė cechą | pirmąsias eiles.

Profesinių Sąjungų Centro Taryba pasiūlo drg. K. Lisausko kandidatūrą

Drg. Kondratas Lisauskas — Tėvynės karo dalyvis, aktyviai kovojęs Tarybinės Armijos ir partizanų eilėse, apdovanotas TSRS tarybiniais ordinais ir medaliais. Dabar jis būdamas PSCT Prezidiumo nariu, visas savo jėgas ir patyrimą skiria prof-

sejunginiam darbui. Vakar įvyko Profesinių Sąjungų Centro Tarybos posėdis. Jo metu buvo nutarta drg. Lisauską pasiūlyti kandidatę | Centrinę rinkiminę komisiją rinkimams | LTSR Aukščiausiąją Tarybą.

Tarybinių rašytojų kandidatas - drg. P. Cvirka

Vakar Lietuvos TSR Tarybinių Rašytojų Sąjungos rinkimuose įvyko rašytojų susirinkimas. Sąjungos atakingas sekretorius drg. Šarmaitis kreipėsi | susirinkusius:

kariniai žinomi ir branginami visos mūsų liaudies. Drg. P. Cvirka atidarė visas savo talento jėgas tarybinė mūsų literatūrai kurti. Jo kandidatūra mums tikrai priimtina.

— Draugai! Tarybinė demokratija suteikia galimybę ir mūsų tarybiniais rašytojams pasisąjinti savo atstovą | Centrinę rinkiminę komisiją rinkimams | Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą. Aš manau, kad tokioms reikšmingoms pareigoms tiktų mūsų Sąjungos Valdybos pirmininkas drg. Petras Cvirka.

Iškelta drg. P. Cvirkos kandidatūra palaikė eilė rašytojų.

— Drg. Petras Cvirka yra vienas iš žymiausių rašytojų, — sako drg. J. Šimkus. — Je

— Tėvynės karo metu, — sako rašytojas J. Baitušis, — draugo Cvirkos kūrėnėms žodis kėlė mūsų karių, mūsų partizanų kovines nuotaikas, ugdė neapykantą fašistiniam priešui. Išduoduose Lietuvoje suskambėjo jo aistringos neapykantos žodžiai prieš buržuazinius nacionalistinius banditus. Pritaikiu juo kandidatūrai.

Rašytojų susirinkimas vienbalsiai nutarė pasiūlyti drg. P. Cvirką kandidatę | Centrinę rinkiminę komisiją narį.

Privalomas duoninių grūdų pardavimas valstybei apskrityje visu spartumu plečiasi

*** * ROKIŠKIO VALSČIUS**

Rokiškio valsčius mobilizavo visą valsčiaus partinį ir tarybinį aktyvą aiškinamajam darbui dėl privalomojo grūdų pardavimo valstybei. Aktyvo nariai aplanko kiekvieną darbo valsčių, nuosekliai ir aiškiai išaiškina jam supirkimo tikslus ir reikšmę liaudies ūkio atkūrimui.

Teisingai prarvestas aiškinamasis darbas davė pirmuosius rezultatus. Vien tik gruodžio mėn. 11 d. valstiečiai atvežė 1.908 kg rugių ir 2.414 kg kviečių. Lubių apylinkės darbo valstietė Baukienė Zofija pardavė valstybei 50 kg duoninių grūdų. Už tai ji gavo nusipirkti 1 kibirą, 1 porą kaščių ir 1 špulę sūlų.

— „Už parduotų valstybei

100 kg duoninių grūdų gavan nusipirkti 2 poras moteriškų kailiojų, 1 porą vyriškų kailiojų, 3 metrus medvilninių audinių ir 5 metrus satino“, — patenkiamai sako Narkūnų apylinkės darbo valstietis drg. Seibutis.

„T. R.“ koresp.

*** * JUŽINTŲ VALSČIUS**

Martėnų apylinkės darbo valstietis drg. Brazauskas Vincas pardavė valstybei 153 kg duoninių grūdų. Už tai jis gavo nusipirkti reikalingiausių sau pramoninių prekių.

„T. R.“ koresp.

*** * OBELIŲ VALSČIUS**

Obelieliai, sekdami Pandėlio valsčiaus darbo valstiečių pavyzdžiu, pradėjo kviečių ir ru-

gų pardavimą valst. bel. Šiomis dienomis visa eilė Obelių valsčiaus valstiečių, pardavė grūdus, jau perkasi vietos vartotojų kooperatyve reikalingiausių fabriko išdirbinių.

Štai tie Obelių valsčiaus valstiečiai, pirmieji pardavę grūdus valstybei.

Seikus Vl. (Bagdoniškio km.) — 50 kg, Kuriavicius M. (Mielonų km.) — 203 kg, Diržys Kazys (Bagdoniškio km.) — 52 kg, Laužikienė O. (Antanėsės km.) — 154 kg, Skeivėlas J. (Kirkūnų km.) — 50 kg, Mikšienė V. — 44 kg ir kt.

Šių pirmųjų iniciatyvą turėtų palaikyti ir kiti darbo valstiečiai.

„T. R.“ koresp.

Balsuos už geriausius liaudies sūnus bei dukras Kai apylinkei vadovauja blogas vadovas

„Plūgas“ malūne darbas vyksta visu nu; šia nuolat ir vieno- rdiis mašinu žėsesy, kar- karto šakteli smar- tennas kitas darbininkas, mas perrekti malno kad susikalbėjus su ir vėl greit nutilsta. as kiekviename lengvai gingai drebančio malūno dyje persisunkęs miltų

atro malūno aukšto vik- nūbėga žemyn vidutinio us ir ūgio darbininkas, ūgos veido ir akių išrai- šiai demobilizuotasis Rau- dės Armijos karys Kazys skas, einas šiam malūne jo pareigas.

Po kelerių aršios kovos vokiškuosius okupantus — taip atsiliepia jis apie — griūnau į savo tėviškę, bar, štai, dirbu kaip pils- te, o ne išnaudojamas, us. O koks buvo mano lyvesnis gyvenimas, prieš ant Tarybų valdžiai Lie- š? Ne tik kad buvau kiai buočių išnaudojamas, galų gale, teko eiti į Lat- darbo iškoti, nes mūsų, astų darbininku, buve, o valdžiai neturėjo mus pinti darbu. Taigi, kaip — taip ir gyvenk. Taip naujant buočiams arba iet- k koki nors darbo, kad dirbus nors sausa duonos aj, — Lietuvoje įsikūrė te- lė valdžia.

Nuo 1941 metų rugpjūčio a. 25 d. aš, būdamas Rau- dės Armijos kariu eilėse, šausi prieš vokiškuosius pantus. Nors vokiečiai, kaip piktaičiai, vis labiau plėtė- r slinko Tarybų Sąjungos ūmis pirmyn, bet aš tvir- tikėjau, kad jie neišsins al dar greičiau. Ir aš neap- kau. Kaip ir kiti kariai, ryž- gal kovojau prieš vokiškuos s įsibrovėlius į tarybinę žė- nes buvau visiškai tikras, tik Tarybų valdžiai, tik ilino Konstitucija man ir ki- mas darbo žmonėms užtikrin- svę gyvenime, suteiks darba, to aš galėsiu pragyventi. A- rat šiojau, kad man nebe- tės iš vieno buočės kiadžio-

ti pas kita, kad išlip taip pra- simaitinus. Ir tikrai: sutriuš- kinus vokiškuosius grobikus, po demobilizacijos aš įstjun- gliau į darba, mes teisę į dar- ba (taip pat ir kitas teises) Stalino Konstitucija užtikri- ne tik man, bet visiems dar- bo žmonėms be išimties. Da- bar aš pajėgiu pilnai išlaikyti savo žeimę.

Dr. Čiūnsko guvas akių žiburėliai trumpai minutelį nu- klivsta iš už malūno ribų. Jis nusisūlypo ir sąko:

— O juk rinkimai nebetoli. Truks šia ateiti vasario 9-ji? Prie rinkimines urnas aš ryž- tingai eisiu, o savo balsą aš jau žinasiu už ką atiduoti —

Eglutės ir pramogėlės Naujiems Metams

Juoduosės valsčiaus pradinė- se mokyklose jau vyksta gimnazijie veikiantieji sari- kruopatus pasirėngimas Nau- jųjų metų eglutėms ir pramo- gelėms. Į pasirėngimo darbus įtraukti mokinių saviveiklos Panašios programėlės ruošia- rateliai, pionieriai. Juodupės rateliai, pionieriai. Juodupės progimnazija Naujiems me- tams suruoš visumenei savo tradicinį vakarą. Šia proga bus suvajdinta Danguviečio 2 v.

už tuos, kurie gins mūsų, die- bandūjų, reikalus, kurie rū- pinsis mumis ir sieks visam kraštui gerovės.

Dr. Čiūnskas vikriai įsuka pro duris malūno vidurį ir stveriasi darbo. Jo galvosena paprasta, bet tvirta, nepalau- žiama. Jis yra vienas geres- niųjų malūno darbininku. O per tuos kelis aršios kovos metus prieš fašistinius oku- pantus jis gynė Stalino Kon- stitucijoje įknytas didžiulias žmogaus teises, kuriomis pla- diai pasinaudos vasario 9-tą dieną — rinkimų į LTSR Aukščiausiąją Tarybą dieną.

P. Rytmetys.

Juodupės valsčiaus Užubaly apylinke visada atsilieka nuo partijos ir vyriausybės pasi- tytų uždavinių ir darbų vykd- mo, šia blogiausias tampa bu- vo vykdomos pieno ir grūdų pa- ruošos. Šioji apylinke ir dabar yra valčiaus apylinkių nede- goje vykdyant miko paruosas.

Visų apsisėdimų ir apylinkės atsilikimo viena svarbiausių priežasčių, pasirodo, yra pat- mos apylinkės pirmininkas Ka- nopa. Šis, atsiprausant, pirmi- ninkas yra retas sveičias apy- linkių darbuotojų instruktivi- niuose susirinkimuose ir semi- naruose. Retokai Kanopą gali- ma rasti ir savo apylinkėje. Nesuklysim pasakę, kad Kanopą dažniau galima rasti „st- linksminiai“ Onuštis miestely, negu blaivų Užubaly ar kuria- me kitame jo apylinkės kaime.

— Iki valios apylinkės atva- žiuoja „valdininko“ iš apskrit- ties ir valsčiaus, — išškinasi jau „ikaitės“, — tai gali ir be ma- nęs apsieiti.

Ir tikrai, Kanopa visada ne- pamiršta pasirūpinti, kad be jo apsieity... Nevadovaujant, menkai darba ir jo apylinkės dešimties klemtį įgaliojimai. Tai-

„Tarybinio Rokiškio“ medžiagos pėdsakai

„Artelė be sienlaikraščio“

Tokio pavadinimo straipsnis kokybės pakėlimo. Pranešu, kad gaminų koky- tipu „Tarybinio Rokiškio“ Nr. 130(284), kuriame, iškeliamas tas faktas, kad Rokiškio batų dirbančiųjų gamybinis pasitari- artelėje „Batas“ yra gaminami mas, o sienlaikraščioi išleisti žomos kokybės batai, o kadan- g nėra sienlaikraščio — nega- lima rasti kovoti dėl gaminų

gl, nenustabu, kad šioja apy- linkėje, pavyzdžiui, miko kir- timo darbai visai menkai tepa- judėjo. Čia tebėra apšėiai buo- žių ir jiems panašaus pisuko sabotuotojų, neįvykdžiusių ple- no paruošų ir negalvojančių at- likti miko medžiagos gamybos darbų. Ka gi padarė kovoje su jais pirmininkas Kanopa? Nie- kol To maža, Kanopa neatiteka ir kitų jo apylinkei dustų uždā- vinių. Dar pernai jam buvo pa- vesta pasirūpinti Onuškio pra- dšios mokykla malkų parveži- mu. Deja, per 7 mėnesių laiką Kanopa ir šito darbo neįstengė atlikti, matomai, laukia, kad malkos paštos į mokyklos san- dėjį ateis...

Šitokie apsisėdimai ir nepa- reišingumo faktai nedovanoti- ni. Valsčiaus partinis organi- zatorius drg. Kondratjevas ir valsė vykd. komiteto pirmininkas drg. Zakarevičius turi ne- delsiant pasirūpinti, kad pana- šės reiškiniai išnyktų tuojau. Apylinkės be tinkamo vadovo negalima palikti, o ypač dabar, vykdyant IV-jo stalininio penk- mešio plano iškeltus darbus.

J. Vytolis.

LENINGRADAS. Visuose fabrike „Vulkanas“ cechuose yra pla- diai išsivystę soclenktynės.

Nuotraukoje: mašinos surinkimas. Priešakyje — geriausiasjį šaitkalvių brigadieriai trisimtininkai A. J. Koroliovas (kairė) ir M. L. Degtiarevas. Foto A. Michalovo TASS'o spaudos klėšė

šia guli... Ir jis prisime- kaip bėgo, užklaidamas už- džių, bėgo, kad nenumirtų šinomybėje. Atėjo maktis. Prisėdęs prie dros išvorste išdžiūvusio adžio, jis rūpinosi įkurti ug- išlėmė iš kitenės popieriu- suvyniota kvadratinį portre- ir pradėjo jį išvynioti. Ir da, nejuokiomis, su didele jė- a užtvindė jį vėl Tėrynės ošlės jausmas. Grubiai, per- sedamas skausmą, apsirio- šis ranką, pakabino ją diršu at kratinės, kad einant ne- niudytų. Su vilmtimi jis žygla- per minkę ramiu, žinančiu telia žmogaus žingsniu. Bet dabar to visko, ką pa- gyvenime minkę, lakunams jis ne- gali išsikinti. Ir kada prie jo priėjo ginklininkas Šukinas ir

dar iš toli sušuko: „O, aš šinau kas tavo išgelbėtoj“, Konovalovas tyliai, beveik išsigandęs paklausė: „Kas?“

— Tave išgelbėjo mūsų tech- nika, — pasakė Šukinas ir, pasiknišęs kifeniuose, ištraukė metalinės kulkosvaidžio juostos nuolaužą.

— Šita tavo išgelbėjo, — pa- kartojė Šukinas ir štai ką pa- pasakojo.

Ardant surastąjį minkę Konovalovo lėktuve, jis rado, kad prieš švedinio skeveldra bu- vo įsitraudusi į kulkosvaidžio juostą. Bet tarybinis gink- las nepasidavė. Nuplėsdamas išprausta juostą kulkosvaidis iššovė likusius žovinius.

Tai ir buvo ta paskutinė trumpa serija, kuria Konovalo-

vos numušė „Mesersmita“.

— Štai, imk šią juostą, — pasakė Šukinas, — ir saugok ją: ji tau išgelbėjo gyvybę.

Konovalovas paėmė juostą ir padėjoje Šukinui.

Bet štai apie ką netinojo Konovalovas, nežinojo ir Šukinas.

O tas buvo ne taip seniai. Visą poligoną užnešė sniegu, sniegas blizgėjo ir liejosi. Ug- nies lėnijose buvo išmindžiotas siauras takas. Ant tako išsiri- kiavo dešimtyt kulkosvaidžių.

Nė vienas iš jų nebuvo pa- našus į kitą. Kiekvienas turė- jo savo skirtingas ypatybes. Šią dieną reikėjo išrinkti ge- riausias iš jų.

Konstruktorius Borisas Špi- talinijus sėdėjo prie savojo kul-

kosvaidžio.

— Sveikas, draugel.

Konstruktorius atsistojo ir iš susijaudinimo išsitempė pirštus alyvoje. Jis pamatė veidą, tokį miela, artimą, ir negalėjo su- rasti sau žodžių.

Tada Josifas Visarionovičius Stalinas paėmė jo ranką ir, melilai viena akimi primerk- damas, tarė:

— Aš seniai norėjau su ju- mis susipažinti.

Vaikšiodamas siauru takeliu, mindamas pėdas gilname snie- go, draugas Stalinas pusbalsiu tarėsi su konstruktorium. Jis kalbėjo apie tas ypatybes, ku- riomis turi pasižymėti tarybi- nis ginklas, apie smulkiausias sudėtingo, techniškos gamybos ginklo detales, kurios kartais

ne visada žinomos netgi labiau- siai išsilavinusiam specialistai, pašventusiam šiam reikalui vi- są sa o gyvenime.

Spitalinijus įnešė į savo kon- struktoją draugo Stalino nure- dytą pataisą, ir naujas kulkos- vaidžio pavyzdys buvo priim- tas ir Raudonosios Armijos ap- ginklavima.

Tegu apie tai žino lakunas Konovalovas ir jo ginklo drau- gai. Ir tegu gyvuoja tarp jų paprotys: pavojaus minutę mesti į rodiškių lentą žvilganį, kad pamatyti mažame kvadra- te veidą žmogaus, kurio bro- ūsus žino visas pasaulis. Tą pa- matyti — reikia tapti stipriu kaip ginklas, prie kurio prisid-ėjo pulkios tėviškesios rankos — Stalino rankos.

Vertė N. Kulboka.

dar iš toli sušuko: „O, aš šinau kas tavo išgelbėtoj“, Konovalovas tyliai, beveik išsigandęs paklausė: „Kas?“

— Tave išgelbėjo mūsų tech- nika, — pasakė Šukinas ir, pasiknišęs kifeniuose, ištraukė metalinės kulkosvaidžio juostos nuolaužą.

— Šita tavo išgelbėjo, — pa- kartojė Šukinas ir štai ką pa- pasakojo.

Ardant surastąjį minkę Konovalovo lėktuve, jis rado, kad prieš švedinio skeveldra bu- vo įsitraudusi į kulkosvaidžio juostą. Bet tarybinis gink- las nepasidavė. Nuplėsdamas išprausta juostą kulkosvaidis iššovė likusius žovinius.

Tai ir buvo ta paskutinė trumpa serija, kuria Konovalo-

vos numušė „Mesersmita“.

— Štai, imk šią juostą, — pasakė Šukinas, — ir saugok ją: ji tau išgelbėjo gyvybę.

Konovalovas paėmė juostą ir padėjoje Šukinui.

Bet štai apie ką netinojo Konovalovas, nežinojo ir Šukinas.

O tas buvo ne taip seniai. Visą poligoną užnešė sniegu, sniegas blizgėjo ir liejosi. Ug- nies lėnijose buvo išmindžiotas siauras takas. Ant tako išsiri- kiavo dešimtyt kulkosvaidžių.

Nė vienas iš jų nebuvo pa- našus į kitą. Kiekvienas turė- jo savo skirtingas ypatybes. Šią dieną reikėjo išrinkti ge- riausias iš jų.

Konstruktorius Borisas Špi- talinijus sėdėjo prie savojo kul-

kosvaidžio.

— Sveikas, draugel.

Konstruktorius atsistojo ir iš susijaudinimo išsitempė pirštus alyvoje. Jis pamatė veidą, tokį miela, artimą, ir negalėjo su- rasti sau žodžių.

Tada Josifas Visarionovičius Stalinas paėmė jo ranką ir, melilai viena akimi primerk- damas, tarė:

— Aš seniai norėjau su ju- mis susipažinti.

Vaikšiodamas siauru takeliu, mindamas pėdas gilname snie- go, draugas Stalinas pusbalsiu tarėsi su konstruktorium. Jis kalbėjo apie tas ypatybes, ku- riomis turi pasižymėti tarybi- nis ginklas, apie smulkiausias sudėtingo, techniškos gamybos ginklo detales, kurios kartais

ne visada žinomos netgi labiau- siai išsilavinusiam specialistai, pašventusiam šiam reikalui vi- są sa o gyvenime.

Spitalinijus įnešė į savo kon- struktoją draugo Stalino nure- dytą pataisą, ir naujas kulkos- vaidžio pavyzdys buvo priim- tas ir Raudonosios Armijos ap- ginklavima.

Tegu apie tai žino lakunas Konovalovas ir jo ginklo drau- gai. Ir tegu gyvuoja tarp jų paprotys: pavojaus minutę mesti į rodiškių lentą žvilganį, kad pamatyti mažame kvadra- te veidą žmogaus, kurio bro- ūsus žino visas pasaulis. Tą pa- matyti — reikia tapti stipriu kaip ginklas, prie kurio prisid-ėjo pulkios tėviškesios rankos — Stalino rankos.

Vertė N. Kulboka.

Pasiruošimas rinkimams—rimtas politinis egzaminas mūsų apskrities aktyvui

Besitariantieji rinkimai turi didelę politinę reikšmę. Jie ir labiau prisimena didžiojo virs ryzkia demonstracija liaudies vieningumo ir susibūrimo apie bolševikų partiją, tarybinę vyriausybę, didįjį Staliną. Jie virs ryzkia demonstracija demokratijos aukščiausios formos pergalių — tarybinės demokratijos, kuri, atvirčiai negu parlamentinė demokratija, neša ištikrųjų laudžišką pėbdį.

Didžiojo tarybinės demokratijos idėjų įkėnijimu yra mūsų valstybės Pagrindinis Įstatymas — Stalino Konstitucija. Mūsų Konstitucijos esmė glūdi tame, kad jiniai neapsiriboją vien TSRS piliečių teisų formaliniu užtikšavimu, bet įstatymdavystės tvarka laiduoja tas teises ir užtikrina priemones joms įgyvendinti.

Rinkimai į LTSR Aukščiausiąją Tarybą bus pravešti taikios stovybos bei mūsų valstybės taikingojo išsivystimo sąlygomis, laimėjus karę prieš Hitlerinę Vokietiją ir imperiaalistinę Japoniją.

Istorinė pergalė, mūsų liaudies iškovota Didžiajame Tėvynės kare bolševikų partijai vadovaujant, išaiškina tu, kad pas mus yra socialistinė santvarka, turinti didžiulį pranašumą prieš bent kokią valstybinę bei visuomeninę santvarkę; tu, kad išaiškijuši mūsų valstybėje visų tautų draugystės ideologija užtikrina visų tarybinių žmonių susibūrimą kovoje už mūsų teisų reikalą; tu, kad tarybinės liaudies vadovaujanti jėga, kaip taikios stovybos metais, taip ir karo metais, buvo didvyriškai bolševikų partija; tu, kad tarybinės liaudies kovai už laisvę ir nepriklausomybę vadovavo visų laikų ir tautų didžiausias vyras draugas Stalinas. Pergalė, mūsų liaudies iškovota Didžiajame Tėvynės kare, virto mūsų bolševikų partijos strategijos ir taktikos triumfu.

Istorija nežino pavyzdžio, kuomet liaudis taip tampriai paremtų partijos politika, kaip rėmė tarybinė liaudis bolševikų partijos politika. Mūsų liaudis karštai myli savo bolševikų partiją, be galo pasitiki ją, nes jiniai — mūsų epochos protas, garbė ir sąinė.

Vis labiau ir labiau atmintini nemirtingojo Lenino žodžiai: „Marksizmo mokslas galingas,

nes jisai teisingas“. Vis labiau virtojo stalininio penkmečio kilnus uždaviniai, kuriuos būtina reikšti tampriai surišti su agitaciniu darbu rinkiminėje kampanijoje.

Besitariantieji rinkimai į LTSR Aukščiausiąją Tarybą — masinė politinė kampanija. Jėje dalyvauja visi mūsų respublikos subrendę gyventojai.

Rinkimų kampanija organizuoja, subūria ir politiniai auklėja tūkstančius žmonių. Jiniai atkreipia plačiųjų masių dėmesį į valstybės politikos pagrindinius klausimus. Sėkmingas rinkimų pravedimas reikalauja didelio agitacinio — propagandinio darbo pravedimo. Kad mūsų rinkiminė agitacija ir propaganda būtų labiau efektingas ir vaisingos, būtina įsisamoningi ir įvertinti tas pagrindines savybes, kuriose pravedama pastaroji rinkiminė kampanija.

Mūsų liaudis laimėjo karę. Tarybiniai žmonės, kaip niekuomet, yra susibūrę pastaruoju metu apie bolševikų partiją ir tarybinę vyriausybę.

Tarybinė liaudis mobilizuoja visas savo jėgas tam, kad įtvirtinti iškovotą pergalę, užtikrinti tolimesnių mūsų valstybės galybės sustiprinimą, greičiau likviduoti karo padarinius. Partija ir vyriausybė priima visas priemones greičiau likviduoti vokiškųjų — fašistinių grobikų klasingojo užpuolimo bei įsiveršimo baisius padarinius. Kiekvieną dieną spauda praneša apie mūsų liaudies ūkyje pasiektus pasiekimus. Jau pradėjo veikti daugelis atstatytųjų fabriku, pastatyta žymiai tūkstančių gyvenamųjų namų ir t. t. Argi galima būtų tokiu milžinišku mastu ir tokiu tempais išvystyti atstatymo darbas, jeigu jie nebūtų pravedami pagal grieštą planą ir taip organizuotai, kaip tai galima socialistinėje valstybėje? Juk daugelyje mūsų valstybės rajonų tenka neatstatyti, bet visiškai iš naujo statyti miestus ir kaimes.

Tarybinė Vyriausybė ir Partijos Centro Komitetas stato uždavinius artimiausiam penkmetėje: visišką bei pilną atstatymą liaudies ūkyje tuose TSRS rajonuose, kurie buvo vokiečių okupantų sunaikoti, ir tolimesnių visų TSRS rajonų išsivystymą, ko pasekoje turi būti vystymo lygis. Tokie yra ket-

virtojo stalininio penkmečio kilnus uždaviniai, kuriuos būtina reikšti tampriai surišti su agitaciniu darbu rinkiminėje kampanijoje.

Įsimtinga ir vieninteliai teisinga mūsų partijos politika užtikrina mūsų valstybės karinės bei ekonominės galybės suklestėjimą, sustiprina dirbančiųjų materialinę būklę. Šioji lenininė — stalininė politika išgelbėjo mūsų valstybę, atnešė mums pasaulinę — istorinę pergalę Didžiajame Tėvynės kare.

Lenino—Stalino partijai vadovaujant mūsų liaudis sėkmingai išspręs visus uždavinius, kurie pastatyti prieš ję ketvirtajame stalininiame penkmetėje.

Išvystęs platų agitacinį — propagandinį darbą liaudies masėse, apskrities aktyvas turi padėti jai įsisamoningi dabartinio laikotarpio ypatumus, partijos politikos esmę dabartinėse sąlygose, laiduojančią sėkmingą sunkumų pašalinimą ir pergalinę naujų atsakomųjų uždavinių išsprendimą.

Išstudamas prieš rinkėjus 1937 metais Maskvos mieste Stalino rinkiminėje apygardoje, draugas Stalinas ragino bsiemuosius deputatus būti tokiais pat aiškiais ir principingais veikėjais, kokių buvo Leninas; būti tokiais pat beabimiais kovotojais ir negalastingas liaudies priešams, kokių buvo Leninas; būti laisvam nuo visokios panikos, kuomet reikalas pasidaro sudėtingesnis ir horizonte iškyla bent koks pavojus, būti laisvam bent nuo kokios panikos, kaip buvo laisvas Leninas; būti išmintingais ir nesukubiais sudėtingų klausimų išsprendime, kur būtina visapusiška orientacija ir visapusiška visų pliusų ir minusų įskaita, kokių buvo Leninas; mylėti savo liaudį, kaip mylėjo jį Leninas.

Pravedamas teisingą bolševikinį agitacinį — propagandinį darbą, mūsų apskrities aktyvas žymiai prisidės prie to, kad visi mūsų apskrities dirbantieji per rinkimus atiduos savo balsus už geriausius liaudies sūnus bei dukras. Tai bus mūsų apskrities dirbančiųjų nauja demonstracija vieningumo ir susibūrimo apie bolševikų partiją, tarybinę vyriausybę, draugą Staliną.

Aleksas Liepsna

Literatūros vakaras Nekrasovo 125 metų sukakčiai paminėti

Vakar Vilnius visuomenė paminėjo 125 metines nuo didžiojo rusų revoliucinio poeto N. A. Nekrasovo gimimo dienos.

Vilniaus Valstybiniame Teatre įvyko literatūros vakaras. Literatūros vakarą atidėre LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas drg. Paleckis, sutelkdamas šodį pranešimul apie N. A. Nekrasovo gyvenimą ir kūrybą raityto ufi A. Venclovai.

Nušvietęs Nekrasovo biografija, jo sunkų kelią, prelegentas plačiai apibūdina Nekrasovo kūrybą, jė „tikėjimą“ aviesia ateitimi, kovą dėl pažangos, tikros, demokratinės literatūros.

— Nekrasovas, — sako drg. Venclova, — nebuvo grynojo meno atstovu. Jis — revoliucinis poetas. Jo kūriniai nebuvo rašomi vien dėl gražaus skambėjimo ar žavių vaizdų. Pažymėtina yra kaip tik tai, kad jo, kaip poeto, darbas visur ir visame kame rishas su žodžiais. Visu savo sielos karščiu jis jautė neapykantą caro valdžiai, dvarininkams, turtuoliams — visiems tiems, kurie kankino ir spaudė liaudį. Turtuolto spaudžiamas darbinikas, generolo mušamas kareivis — visa tai glūlial įsmigo būsimojo poeto sąmonėn dar jo jaunystėje, o vėliau atsispindėjo ryškia žviesia jo kūryboje. Matydamas, kad kapitalistinėje santvarkoje darbas yra žmonių vargas, Nekrasovas tikėjo, kad ateis geresni laikai, kai nebus daugiau vargo, priespaudos, išnaudojimo.

Didelę vietą Nekrasovo kūryboje užima valstietis. Iš liaudies, jos dainų ėmė Nekraso-

vas medžiagą savo kūrybai ir liaudžiai, tikrai liaudžiai styre jis ja. Naujomis dainomis, Nekrasovo perdirbtomis, grįždavo jo eilėrašočiai ir dainos į liaudį.

Nešūrint j tai, kad Nekrasovas gyveno tuo metu, kai Rusijoje revoliucinis sąėjimas tik prasidėjo, je poezija juo toliau, tuo labiau darėsi revoliucingosė, persikunkusi karšta nespykanta to meto vaidančių turtuolių mažumai.

Nekrasovo kūryba buvo savo pažangumu, demokratiškumu taip pat artima ir Lietuvii literatūrai. Deja, buržuazinėje Lietuvoje Nekrasovo kūriniai dėl savo revoliucingumo nebuvo verđiami į lietuvių kalbą. Su jais negalėjo susipažinti plačios lietuvių liaudies masės. Bet jau dabar tiksliai žinoma, kad kaip Pr. Vaišaičio, Janonio, Šikėnio, taip ir kitų lietuvių poetų kūrybai Nekrasovo poezija padarė didelę įtaką.

Šiuo metu, — baigia prelegentas, — kai yra visos galimybės tam, Tarybų Lietuvos poetai galės nuodugnai iširti ir iškelti tikrus Nekrasovo bei lietuvių poezijos ryšius, dar labiau prisidėti prie platesnio Nekrasovo kūrinių populiarinimo.

Po iškilmingo posedžio įvyko koncertas, kuriame Vilniaus Valstybinio Teatro, o taip pat ir Filharmonijos artistai padeklamavo ir padainavo eilę Nekrasovo kūrinių.

Literatūros vakare gausių svečių tarpe dalyvavo partijos bei vyriausybės atstovai ir svarbiausieji Nekrasovo kūrybos į lietuvių kalbą vertėjai.

REDAKCIINĖ KOLEGIJA

SKELBIMAI

Pilečių, gyvenančių Lietuvos TSR kaimų vietovėse, žiniai

Visi pilečiai, randantys Lietuvos TSR kaimų vietovėse, gavę iš miestojos organų laikinuosius liudijimus (pasus), kurių galiojimo laikas yra nuo 1946 m. gruodžio 1 d. iki 1947 m. kovo 1 d., yra įpareigojami juos pratešti valsčių milicijos skyriuose, pagal savo gyvenamąją vietą.

Apie registravimosi laiką kiekvienos apylinkės valdiesiai bus informuoti per apylinkių tarybų pirmininkus.

Laikinojo liudijimo (paso) galiojimo laiko pratęsimul reikalaujama būtinai su savimi turėti:

1. Laikinesis liudijimas, išduotas.
2. Karinis bilietas ar kitas dokumentas, rodantis apie karinę tarnybą.
3. Pažymėjimas iš darbovietės, arba kitas dokumentas, įrodantis užsiėmimą dabartiniu metu.

Už laikinojo liudijimo (paso) nepratešimą, gyvenimą be paso ir be prisirašymo, o taipgi už leidimą gyventi savo namuose asmenims be pasų, su-

prėjusiu terminu pasais ir neįsirašusiu, kaltininkai bus apdėti bauda iki 100 rublių, o nusizengus pakartotinai, bus traukiami teismo atsakomybėn.

Lietuvos TSR VRM Milicijos Valdyba

Rokiškio miesto įmonių ir įstaigų žiniai

Rokiškio m. Kortelių Biuras praneša, kad gauti kortelės 1947 metų sausio mėnesiui, sąrašus ir reikalavimus su standartinėmis pažymomis reikalaujama pristatyti Kortelių Biurui iki 1946 m. gruodžio mėn. 20 d., o kortelės atsiimti iš Biuro būtinai iki gruodžio mėn. 30 d. ir toliau kas mėnesį griešti laikytis visų nurodytų terminų. Vėliau nustatyto laiko kortelės visal nebus išduodamos.

Apykaitas forma 3, tiksliai užpildytas, pristatyti kiekvien mėnesį neveliau 3 d.

Nepristačius apykaitų iki nustatyto laiko, naujam mėnesiui kortelės nebus duodamos.

R. TROFIMOVIATĖ
Biuro viršininkas